

PAASWAKE

VOORAF

Instrumentaal

AANHEF

Song for Athene
John Travenner

Alleluia, alleluia
May flights of angels
sing thee to thy rest
alleluia alleluia alleluja

Mogen engelen
u te rusten zingen

(Lucas 24,13-35)

*Ontmoedigd en ontgoocheld waren
twee van Jezus' vrienden onderweg
van Jeruzalem naar Emmaus -
met zijn bijna laatste woorden in het hoofd:
'Niemand neemt mij het leven af;
ik geef het uit mezelf en
keer terug naar mijn Vader,
Schepper van hemel en aarde.*

Instrumentaal

DE SCHEPPING

Genesis

*In den beginne schiep God hemel en aarde. De aarde
was woest en leeg; duisternis lag over de diepte en
Gods adem hing over de wateren. En Hij schiep zon
en maan; dag en nacht schiep Hij; morgen, middag,
avond.*

De pandgang ligt verlaten - leeg
in stille sluimer zacht.
Een schaduw glijdt geruisloos langs;
heel langzaam valt de nacht.

Één hymne nog, een avondlied,
een zegenende hand.
De schaduw haast zich ingekeerd
weer door het kloosterpand.

Een monnik, door de nacht omhuld,
loopt dagelijks steeds weer
- vervuld, bedachtzaam en verstild -
die pandgang op en neer.
(Andreas Inderwisch 2004 *Completen*)

Instrumentaal

*God sprak: Het land moet zich tooien met jong groen
gras, zaadvormend gewas; bomen en bloemen van
allerlei soort met vruchten die ontkiemen.*

Een onverwachte schittering
wist mijn blik te vangen:
aan een afgefallen blad
bleef het zonlicht hangen.

Doorheen de kale takken
viel het zachtjes neer.
Uit talloze kristallen
verspreidde het zich weer.

Zo, staande aan de bosrand,
beschouwde ik dit blad,
dat met zijn speelse lichtval
mij ingevangen had.

Ontroerd door zoveel schoonheid
en enkel voor heel even
verstond ik - ingevangen -
de rijkdom van mijn leven.
(Andreas Inderwisch 2005 *Kristal*)

Lied

Eerste bloem

*De vogels in de bomen; c2
A. Bosch/F. Bertens*

Tweede bloem

*En God sprak: het water moet wemelen van dieren en
boven het land moeten vogels langs de hemel scheren.
De aarde moet levende wezens voortbrengen van al-
lerlei soort: kruipende en gaande dieren; tamme en
wilde van allerlei soort*

Luister, vogel, luister
Ik heb je lied gehoord
Je lied over de wolken
Je lied over de zee
Je zong je lied de wereld in
En ik, ik zong met je mee.

Luister, vogel, luister
Ik heb je klank gehoord

Je klank over de mensen
Je klank over het kind
Je floot je klank de wereld in
En ik, ik floot met je mee.

Luister, vogel, luister
Ik heb je woord gehoord
Je woord over de hemel
Je woord over het licht
Je droeg het woord de wereld in
En ik, ik droeg het mee.

Luister, vogel, luister
Vlieg opwaarts hoog naar God
Vertel hem van mijn liefde
Zeg hem mijn hunkering
Je blies zijn geest de wereld in
En ik, ik adem mee.
(Ine Verhoeven)

Lied.

Derde bloem

*De vogels in de bomen; c1
A. Bosch/F. Bertens*

Vierde bloem

*Toen schiep God de mens als zijn beeld; man en
vrouw schiep Hij hen. God zegende hen: Wees vrucht-
baar, word talrijk; bevolk de aarde en bewerk haar.
Heb zorg voor de vissen van de zee, de vogels in de
lucht en alles wat kruipt en gaat en groeit uit de aarde.*

Denkend aan mijn kinderjaren,
hoorde ik ze - af en aan -
bij het vallen van de avond,
zachtjes door de dakgoot gaan.

Zeg mij, moeder, zijn dat spoken?
Laat het licht nog even aan
en vertel mij wie daarbuiten
telkens door die dakgoot gaan!

Wees, mijn kind, niet bang en slaap nu,
trek je er maar niets van aan.
Het zijn merels die zo laat nog,
zachtjes door de dakgoot gaan.

Echt waar, vroeg ik, weet u dat zeker,
hoeft het licht niet langer aan?
Ja, zei ze, het zijn de vogels,
die daar door de dakgoot gaan.

Zachtjes kuste ze mijn ogen
en ging stil bij me vandaan.
Nooit meer trok ik van de merels
in de dakgoot mij iets aan.
(Andreas Inderwisch 2005 *Slaapliedje*)

Lied.

Vijfde bloem

*De vogels in de bomen; c3
A. Bosch/F. Bertens*

Zesde bloem

*God overzag alles wat Hij gemaakt had en zag dat het
zeer goed was. Op de zevende dag bracht Hij alles tot
voltooiing en rustte uit van al het werk. Hij zegende
deze dag en noemde die heilig.*

In de minste mens is God aanwezig
zo houd ik het gelovig volk voor.

Na de dienst loop ik de stadstuin in
en zie Hem op een bankje zitten

met friet en fles, - temidden van alle
miezerigheid niet erg appetijtelijk.

Mijnheer, heeft u een vuurtje?
Nee, zeg ik en loop rap door ...

dan keer ik me om
en neem mijn hoed af voor God.
(Frans Boddeke *In de minste*)

Zevende bloem bij kruis

Lied.

*Die ons schiep; 3c.
Sytze de Vries/Willem Vogel*

KWETSBAAR SCHEPSEL

*De twee, onderweg naar Emmaus, praatten
over alles wat er gebeurd was.
Gaandeweg kwam Jezus bij hen,
maar ze herkenden Hem niet.
Hij vroeg:
'Wat bepraten jullie zo druk met elkaar?'
Ze begonnen over Jezus
die drie dagen terug gekruisigd was.
'En wij' bekenden ze 'wij hadden
alle hoop op hem gesteld.'
Toen begon Jezus hen vanaf Mozes
alwat geschreven is te verklaren.*

Lied.

*Een wonder; c1
P. Verhoeven/W. Vogel*

K.: Dat mensen de eeuwen door
in treur- en loflied
van U zijn blijven zingen.

A.: **Het moet U, God, een wonder zijn
groter dan Uw schepping,
groter dan de mens.**

*Voorlopiegheid een erfelijke vloek
die als een zwarte doodse doek
de kleuren absorbeert van alle dingen
en wanklank is in alle zingen*

*en zweem van naderend bederf
in geuren op een zomers erf.*

*De vloek van de voorlopigheid
tast alles aan wat wij beramen
want alles wat wij zo bestendig wanen
het is getekend door vergankelijkheid
wij bouwen telkens huizen telkens mensen
omdat wij vergeefs de dood verwensen.*

*Maar alles gaat aan ons voorbij
wij kunnen niets behouden en bewaren
de mensheid blijft doorheen de jaren
de mens verdwijnt zo ik zo jij
wij waken voor't behoud van 't soort
daar ieder mens de dood behoort.*

En pasen is 't herstel van mensenleven;
het kruist de degen met de sterfelijkheid.
Als doodse tekens mij omgeven
verschijnt verrijzenis als wenselijkheid.
Takel ik af en is dood in mijn leden
dan geeft deze dag mij onbevreesde vrede.
(Nice Tromp msc 2003 *Voorlopigheid*)

Lied.

*Een wonder; c2
Vuur ontsteken*

K.: Dat mensen de eeuwen door
in smEEK- en dankgebed
tot u zijn blijven bidden.

A.: **Het moet U God een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.**

IK BEN

Uit Exodus 3

Mozes dreef zijn schapen tot bij de berg de woestijn in. Daar stond een braamstruik in lichterlaaie. Het verbaasde Mozes dat de struik, in vuur en vlam, wel brandde maar niet verteerde. Hij wilde weten hoe zo iets kon. God zag dat Mozes nieuwsgierig dichterbij kwam en riep: 'Mozes, Mozes, niet verder; blijf waar je bent en doe je sandalen uit, want waar je staat is het heilig. Ik Bén, Ik ben de God van uw vaders, God van belofte, God van mensen - die zien hoe alles gaat en blijven hopen dat het morgen beter wordt; die werken en zwoegen, planten en zaaien en vrucht en oogst aan anderen laten; die voor recht en gerechtigheid hun leven riskeren, als was het hun enige niet; die zwaar getroffen, naar ziel en lichaam wegteren en desondanks blijven uitzien naar leven, hoe dan ook.'

Toen sloeg Mozes de handen voor de ogen, want God aanzien durfde hij niet. Die sprak: 'Ik zie de ellende van de mensen; ik hoor hun jammer en, weet hoe ze lijden. Daarom bén Ik: om mijn volk te verlossen en weg te leiden van hier naar waar het goed toeven is, - een land van melk en honing.'

Ik ga voor u uit; over-dag als een wolk, 's nachts als een vuur. Nooit zal Ik wijken uit de spits van mijn volk onderweg.'

Lied.

Een wonder; c3
brood en kan
naar het altaar

- K.: Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen.
- A.: Het moet u God een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.**
- K.: Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God, door alles heen.

HERKEND

*De beide vrienden bereikten Emmaus.
De dag liep ten einde, het werd avond.
Ze vroegen Jezus bij hen te blijven.
Hij ging bij hen binnen en is gebleven.
Hij nam brood, prees het,
brak het en gaf het hun.
Toen zijn hen de ogen open gegaan.
Ze herkenden hem aan het breken van het brood -
al was hij uit het zicht verdwenen.*

Kort instrumentaal

*De twee keerden meteen naar Jeruzalem terug.
Daar waren de elf en vele anderen samen.
Die riepen hen toe:
De Heer is waarlijk opgestaan
en aan Simon verschenen.*

VERREZEN

Gaat u staan
Het Licht binnen
gedragen en verspreid

- V.: Lumen Christi
A.: Deo gratias
V.: Lumen Christi
A.: Deo gratias
V.: Lumen Christi
A.: Deo gratias

PAASLIED

Paaslied
Adri Bosch/M. Vulpius

Marcus 16,1-6

De sabbat was voorbij en Salomé, Maria van Jacobus en Maria van Magdala gingen naar het graf. Het was de eerste dag van de week en nog vroeg in de morgen. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal ons de steen van het graf wegrollen?' Toen ze opkeken, zagen ze dat de steen - ontzettend groot - weggerold was.

Het graf binnen gegaan, hoorden ze een jongeman in het wit zeggen: 'Niet bang; jullie zoeken Jezus van Nazaret, de gekruisigde. Hij is niet hier; Hij leeft.'

Doof de kaarsjes
Gaaf u zitten;
Kort instrumentaal

MEDITATIE

*Er zijn momenten, waarop alles
ons raadselachtig voorkomt en beangstigt,
dat ieder mensenwoord het geheim van God
lijkt te vernietigen,
dat wij slechts met schroom
over de laatste dingen spreken
en willen horen spreken.
Alles wat wij over ons geloof te zeggen hebben,
lijkt dan zo mat en leeg in vergelijking
met de werkelijkheid, die wij beleven
en waarachter wij
een onuitsprekelijk geheim vermoeden.*

Dit schreef Dietrich Bonhoeffer vanuit de gevangenis, waarin hij opgesloten zat vanwege zijn verzet tegen het Duits nationaal socialisme en waar hij in april 1945 werd terechtgesteld.

Dietrich Bonhoeffer is in 1906 geboren en krijgt daarom dit jaar overal speciale aandacht.

Hij heeft kerk en wereld er zo'n zestig jaar geleden al op gewezen, dat er andere tijden op komst waren, dat er heel veel ging veranderen.

Aan zijn pas geboren neefje schreef hij, dat -
wanneer hij groot zal zijn - geloven niet meer bestaat in een leer en structuren aanvaarden, maar enkel nog in bidden en goed doen, -
en dit vanuit het aangeboren maar zo goed als anonieme besef, *dat achter de werkelijkheid, die wij beleven een onuitsprekelijk geheim schuilgaat.*

Dit besef gaf hem de moed om in zijn beroerde omstandigheden in het leven te blijven geloven. Dit deed hem uitstijgen boven angst en onmacht. Dit geloof in het leven deed hem uit de put van gevangenschap, angst en dood verrijzen.

'Er zijn momenten, waarop ieder mensenwoord het geheim van God lijkt te vernietigen, - dat wij slechts met schroom over de laatste dingen spreken en willen horen spreken.'

Het is, alsof de moderne hoog ontwikkelde wereld een steen op het hart is gelegd, -
alsof in onze tijd de horizon zich heeft gesloten, -
ieder vergezicht, elke doorkijk is geblokkeerd en het hele leven niet meer dan Platland is, zoals meerdere denkers waarschuwend zeggen. In zo'n gesloten graf blijft de mens niet overeind. En zoals de vrouwen destijds getuigden van de steen die van het graf was weggerold,

zo zijn er in onze dagen mensen die de horizon openbreken, ons doen en laten weer bezielen, het leven adem geven, ons werken en zorgen niet laten verzanden - waarin dan ook - en de hoop als drijfveer en energie tot leven aanwakkeren.

Dichters en denkers zeggen mij het zuiverste, het warmste van iedere mens, - dat wat het meest onvervreemdbaar van jou is, - dat wat bewaard blijft en ten goede komt aan heel de aarde.

Iedere uiting van menselijkheid wordt ooit gehoord; iedere trilling van liefde wordt opgevangen, weerkaatst en plant zich voort.

Wat jij ooit, in het verborgene hebt gedaan aan de minste der levenden, dat heb je gedaan aan alle levenden, aan dat langzaam volwassen wordende lichaam van de mensheid - wij, allen.

Wat je voor bloemen en planten hebt gedaan, voor je vogeltjes, je hond, voor je kinderen, voor stervende mensen en zelfs je liefde voor stenen: dat komt terecht, dat blijft bewaard, dat heb je uitgezaaid, blindelings misschien, in het geheugen en de ziel van de mensheid, - wij, allen.

En de dromen van een rechtvaardiger wereld, ooit gedroomd, en de geestkracht waarmee daarvoor gestreden is, en de strijders zelf, ze zijn niet verloren gegaan. Ze zijn een visioen geworden dat vandaag nog werkt; allen die nu leven ademen hun bezieling in.

Die mensheid, die samenhang van vruchtbaarheid, liefde, wijsheid en overlevingskracht, die gemeenschap van levenden tot in lengte van dagen: dat is je bestemming, je voltooiing, daar zul je wonen, rust vinden, rusten in licht; binnen die eenheid ben je geboren en daar hoor je thuis.

(Huub Oosterhuis: Mensen en hun bestemming)

In mijn leven verlang ik naar iets,
dat mij te boven gaat, dat verder gaat
dan de horizon van mijn bestaan en ik denk
dat alles wat ik doe op een of andere manier
een raakvlak heeft met de eeuwigheid...
Volgens mij verdwijnt er niets voor altijd,
ook onze daden niet.

Zo verklaar ik mijn vaste overtuiging, dat men
in het leven andere doeleinden moet nastreven
dan enkel onmiddellijk profijt.

(Vaclav Havel)

Zonder besef van eeuwigheid houdt de tijd het niet uit, zonder ziel en geloof in wat wij doen verlammen onze handen, zonder hoop-de-horizon-voorbij versteent ons hart, blokkeert onze adem. Hoe je het verhaal van Jezus' verrijzenis ook denkt te moeten verstaan en Pasen beleven, - dit is het getuigenis van de vrouwen bij het lege graf: er is licht dat niet dooft, adem die niet stukt.

En al zijn ze maar 'n vonk, 'n zucht, 'n moment,
in dit Licht en van deze Adem leeft de mens, -
dit is het vuur dat hem tot goed-doen drijft.

*Een oervertrouwen in mij zegt me
dat het leven een zin heeft en
dat ik ondanks alles daaraan deel heb.
Een stroom van liefde draagt uiteindelijk
de wereld en die stroom is er ook voor mij,
al zie en voel ik het misschien niet.*
(Dorothee Sölle)

STIL MOMENT

Instrumentaal

LEVEND WATER

Lied.

*Bronnen en alwat
Ida Gerhardt/Floris van der Putt*

Gezegend
het water

Water,
wie of wat kan zonder ?
Geen plant, geen dier,
geen mens kan zonder water.

Water, levend water,
alle leven uit het water.
En wie niet te drinken heeft
versmacht, verdort.

Paaskaars
in het water

Water,
Hij is het levend water.
Alwie hem drinkt
dorst naar niets meer.

Gezegend zij het water
en allen die in Jezus' naam
uit water en licht herboren worden.

Allen komen en tekenen
zich met het water
als hernieuwde doop

BELIJDENIS

*Wat in mensen leeft
Marcel Zagers/Willem Vogel*

Wat in mensen leeft
aan vreugde en verdriet
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.

Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.

Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.

Eventueel herhalen

ONDERBREKING

Instrumentaal,
collecte

GEDACHTENIS

Hier vanavond samen om te delen
in Jezus' geloof en vertrouwen,
vraag ik u te denken
aan de mensen die pijn hebben,
huiveren en tobben -
aan vluchtelingen en ontheemden;
aan die omkomen door honger en geweld.
Bid om vertrouwen
en gedenk die ons zijn voorgegaan.

Geen offer wordt voor niets gebracht,
geen leven vergeefs geboren.

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL

V.: Zon en maan, licht aan de hemel,
warmte op aarde voor dag en nacht -
God is het werk van uw handen,
maar meer nog zijt Gij
het licht in onze ogen,
vonk van hoop in ons bestaan.

Hemel en aarde, wolk en water,
zee en zand -
God, het is het werk van uw handen,
maar meer nog zijt Gij
de weg die wij banen,
het spoor dat wij trekken naar U toe.

Bomen en bloemen,
alle planten soort na soort;
vis en vogel alle dieren soort na soort -
God, ze zijn het werk van uw handen,
maar meer nog zijt Gij
de kleur die ze dragen
het lied dat ze zingen
hun vlucht naar de einder.

De mens hebt Gij geschapen
uit aarde geboetseerd en
uw adem ingeblazen -
maar meer zijn wij uw schaduw, uw beeld,
uw zevende dag.

**A.: *Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.***

V.: Uw licht voor de wereld,
uw weg door de tijden,
uw belofte vervuld is Hij geworden:
Jezus Christus.

Als een van ons van uw geest vervuld
is Hij gegaan
tot de minsten der mensen
die kwetsbaar zijn en uitgestoten,
verlamd en blind,
verstomd en overschreeuwd.

**A.: *Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.***

V.: Toen de wereld wilde
dat zijn stem verstomde
en zijn leven vergeten,
heeft Hij brood genomen,
gebroken en gezegd:
Dit ben Ik en Ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis;
neem en eet.

Hij heeft de beker genomen en
doorgegeven met de woorden:
Neem deze van Mij over,
drink hem samen en geef hem door;
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alle leven in God is voltooid.
Mijn leven gegeven, een nieuw begin.

**A.: *Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.***

V.: Gij uit de dood verrezen,
Gij de hoop die in ons leeft,
Gij die de steen hebt weggerold,
alle dood teniet gedaan, hoor ons aan
nu wij bidden voor mens en wereld.

ONZE VADER

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

**Lied.
Instrumentaal**

GEBEDEN

Ontsteek de kaarsjes

Lied.

*Alles wat adem heeft; 1c.
I. Gerhardt/A. Oomen*

*Dat Pasen meer is
dan een bloempje in de tuin
een zacht eitje in de dop
een kaarsje op een kandelaar.
Dat Pasen onze levensader, hartslag,
onze vuurhaard wordt.*

Lied.

*Alles wat adem heeft; 1c.
I. Gerhardt/A. Oomen*

*Dat Pasen is als de lente
die licht en warmte brengt,
zaad laat ontkiemen,
vogels aan het zingen maakt.
Dat Pasen ons diepe vertrouwen
in het leven voedt.*

Lied.

*Alles wat adem heeft; 1c.
I. Gerhardt/A. Oomen*

*Dat Pasen uit
kerk en binnenkamer breekt,
hoop en vertrouwen brengt
aan ziekbed en sterfbed.
Dat Pasen de straat op gaat
en al ons doen en laten kleurt.*

Lied.

*Alles wat adem heeft; refr.
I. Gerhardt/A. Oomen*

ZEGENWENS

*Zegenen wij elkaar en die God en Goed is
zij met ons en heel zijn schepping.
Zalig Pasen in de naam van
Vader Zoon en heilige Geest,
AMEN.*

ORGELSPEL